

Kod przedmiotu

Kierunek

Muzykoterapia

Specjalność

-

Typ przedmiotu

Kierunkowy ogólnomuzyczny

Wymagania wstępne

Wiedza lub umiejętności na poziomie szkoły muzycznej II stopnia lub matury (przedmioty humanistyczne itp.).

Wymagania końcowe

Examin pisemny z materiału dwóch semestrów, kwalifikowany jako zaliczenie ze stopniem.

Cele kształcenia

Poznanie:

- 1) zasad funkcjonowania muzykoterapii w warunkach szpitalnych,
- 2) mechanizmów poprzez które działa muzykoterapia,
- 3) modeli przeżycia muzycznego w terapii,
- 4) kierunków teoretycznych muzykoterapii,
- 5) wybranych koncepcji teoretycznych muzykoterapii,
- 6) nabycie umiejętności komunikowania się za pomocą muzyki oraz rozumienia zachowań muzycznych i ich translacji na zachowania nie-muzyczne (wg zasady izomorfizmu),
- 7) poznanie warsztatu muzykoterapeuty w zakresie praktycznym/klinicznym i naukowym (umiejętność korzystania z literatury przedmiotu).

Treści programowe nauczania

Prezentacja dziedziny muzykoterapii w zastosowaniu klinicznym wobec pacjentów z zaburzeniami psychicznymi (psychozy, zaburzenia nerwicowe, zaburzenia odżywiania, zaburzenia osobowości).

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Posiada podstawową wiedzę z zakresu historii muzykoterapii, jej celów oraz funkcji, zna techniki muzykoterapii aktywnej i receptywnej (K1_W05).
- Posiada podstawową wiedzę dotyczącą efektywności oddziaływania muzyki na odbiorcę (K1_W06).
- Zna warsztat muzykoterapeuty (K1_W07).
- Zna zasady doboru repertuaru muzycznego do celów terapii oraz zasady oddziaływania materiałem muzycznym (K1_W08).
- Ma podstawową wiedzę z zakresu dyscyplin pokrewnych muzyce (arteterapii) (K1_W09).

- w zakresie umiejętności

- Posiada umiejętności doboru muzyki i tworzenia programów terapeutycznych w zakresie profilaktyki, wspomagania leczenia oraz wspomagania rehabilitacji (K1_U05).
- Potrafi prawidłowo zaplanować program terapeutyczny dla określonej grupy zaburzeń i stworzyć nowe techniki muzykoterapeutyczne (K1_U08).
- Potrafi komunikować się za pomocą muzyki i instrumentu muzycznego (K1_U07)
- Zna i potrafi zastosować różne techniki muzykoterapeutyczne (K1_U09).
- Posiada umiejętność oceny skuteczności stosowanych technik muzykoterapeutycznych (K1_U10).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Wykazuje umiejętność samooceny i konstruktywnej krytyki w obszarze własnych działań muzykoterapeutycznych (K1_K03).
- Potrafi zorganizować własne działania muzykoterapeutyczne (K1_K09).
- Ma potrzebę ciągłego rozwoju własnego i rozwoju kompetencji zawodowych muzykoterapeuty (K1_K12).

Metody nauczania:

Wykłady - z zastosowaniem programu Power Point.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS	2	2	4	4		
Ilość godzin w semestrze	8	8	24	24		
Rodzaj zaliczenia	zal	zs	egz	egz		
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

Podczas ćwiczeń sprawdzanie i korekta wypowiedzi studentów dotyczących analizy prezentowanych zachowań muzycznych.

Egzamin pisemny z całego materiału dwóch semestrów obejmujący pytania dotyczące:

- różnic w stosowaniu muzykoterapii w odniesieniu do pacjentów nerwicowych a psychotycznych,
- rozwiązywania przykładowego problemu terapeutycznego (i umiejętności dobrania do niego określonej techniki i programu terapeutycznego),
- opisu wybranego kierunku teoretycznego muzykoterapii,
- opisu wybranej koncepcji historycznej muzykoterapii,
- opisu mechanizmu fizjologicznego lub psychologicznego działania muzyki,
- analizy własnego silnego przeżycia podczas zajęć.

Literatura (piśmiennictwo)

Cesarz H.: Kreatywność w muzykoterapii, [w:] W. Karolak, B. Kaczorowska (red.): Arteterapia w medycynie i edukacji, Wydawnictwo Wyższej szkoły humanistyczno – ekonomicznej, Łódź 2008, s. 23 – 28.

Galińska E. (1990), Z zagadnień muzykoterapii [w:] M. Manturzevska, H. Kotarska (red.) Z zagadnień psychologii muzyki, Warszawa, WSiP

Galińska E. (1996). Koncepcja somatoterapii i somatoanalizy Richarda Meyera. (W:) R. Meyer: Somatoterapia. Ciało w psychoterapii. (red. E. Galińska, W. Dudek) . Warszawa: Wydawnictwo Psychologii i Kultury Eneteia, s. 139-143.

Galińska E., Muzykoterapia w: Psychoterapia. – T. 1 [red. nauk. Lidia Grzesiuk.] "Eneteia", Warszawa 2005

Cesarz H.: O muzyce i muzykoterapii, „Muzykoterapia Polska”, Wrocław 2003, t.2, nr1(5), s. 7 – 13.

Cylulko P.: Muzykoterapia niewidomych i słabowidzących dzieci, Wydawnictwa Tyflogiczne PZN, Warszawa 1999.

Cylulko P.: Tyflomuzykoterapia dzieci. Teoria i praktyka muzykoterapii dzieci z niepełnosprawnością wzrokową, Akademia Muzyczna im. K. Lipińskiego, Wrocław 2004.

Natanson T. (1979), Wstęp do nauki o muzykoterapii, Wrocław, wydawnictwo Ossolineum

Schwabe C. (1972), Leczenie muzyką chorych z nerwicami i zaburzeniami czynnościowymi, Warszawa, PZWL

Język wykładowy

Polski - ponadto francuski, niemiecki ewentualnie angielski (ale jako czytany wykład).

Imię i nazwisko wykładowcy

dr Elżbieta Galińska

lek med. Maciej Kierył